

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a členov senátu JUDr. Eleny Kováčovej a JUDr. Zdenky Reisenauerovej v právnej veci žalobcov: **1) T. S., 2) Ing. J. P., 3) Š. K., 4) I. M. zastúpených advokátom JUDr. J. F.**, proti žalovanému: **KLÚ**, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. 56/2006-Km zo dňa 15. mája 2006, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23 S 157/2006-26 zo dňa 12. októbra 2006, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 12. októbra 2006, č. k. 23 S 157/2006-26 **p o t v r d z u j e .**

Žalobcom 1) – 4) sa **priznáva** náhrada trov odvolacieho konania vo výške 4448 Sk, ktorá bude vyplatená do rúk právneho zástupcu JUDr. J. F., advokáta.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd rozhodnutie žalovaného č. 56/2006-Km zo dňa 15. mája 2006 zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. a), c) OSP a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Zároveň krajský súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcom náhradu trov konania na účet JUDr. F. V. v sume 17 646 Sk v lehote troch dní. Uvedeným rozhodnutím žalovaného zo dňa 15. mája 2006 žalovaný zamietol odvolanie žalobcov a potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu Obvodného lesného úradu v L. č. 2005/00027 zo dňa 5. decembra 2005, ktorým boli podľa § 16 ods. 1 zákona č. 23/1962 Zb. o poľovníctve schválené zmluvy o nájme výkonu práva poľovníctva v Poľovnom revíri L..

V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že správne orgány vychádzali z nedostatočne zisteného skutkového stavu, ako aj z nesprávneho právneho posúdenia veci, a preto súd na základe vyššie uvedených dôvodov a rozsahu napadnutého rozhodnutia v žalobe napadnuté rozhodnutie žalovaného zrušil a vec vrátil správne orgánu na ďalšie konanie.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalovaný, navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie podľa ustanovenia § 221 ods. 1 písm. h) a ods. 3 OSP z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci, ako aj z dôvodu vynesenia rozsudku nad rámec podanej žaloby. V bode 1. odvolania poukázal na to, že dojednania uvedené v článkoch 1. bode č. 2 zmluvy so spoločnosťou A. spol. s.r.o. L. (viď príloha č. 1) a článku V. bode č. 5 zmluvy so spoločnosťou A. spol. s.r.o. R. S., nájomných zmlúv na prenájom poľnohospodárskej pôdy uzatvorených uvedenými spoločnosťami s vlastními pozemkov je možné považovať za dispozíciu nájomcu s právom poľovníctva, vrátane jeho vystupovania za vlastníka poľovného pozemku pri uzatváraní zmlúv o nájme výkonu práva poľovníctva, zvlášť keď takéto zmluvy a ich obsah vlastní nespochybnil. V bode 2. odvolania žalovaný uviedol, že v danom prípade rozhodnutím Okresného lesného úradu v L. č. 2005/ 00027,2005/ 00028,2005/00182 zo dňa 3. novembra 2005 bol za spoločného splnomocnenca ustanovený v zmysle § 17 ods. 4 zákona č. 71/1972 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 71/1972 Zb.) T. S., nakoľko niekoľko účastníkov konania urobilo spoločné konanie, ktoré bolo Okresnému lesnému úradu v L. doručené dňa 20. septembra 2005, pričom si nezvolili spoločného zástupcu na doručovanie. Námietačka žalobcov proti uvedenému rozhodnutiu bola rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 23 S 170/2006-36 zo dňa 8. novembra 2006 posúdená ako nedôvodná. V bode 3. odvolania žalovaný uviedol, že v časti, v ktorej krajský súd spochybnil postup správneho orgánu pri uplatňovaní ustanovenia § 26 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. formou verejnej vyhlášky bol rozsudok krajského súdu v tomto bode posudzovaný nad rámec podanej žaloby, keďže žalobca môže rozsah napadnutého správneho rozhodnutia rozšíriť len v lehote vymedzenej v § 250b ods. 1 OSP. V bode 4. žalovaný namieta rozsudok krajského súdu v časti výroku o náhrade trov konania.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcov navrhol žalobu žalobcov v plnom rozsahu zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 OSP na pojednávaní podľa § 214 ods. 1 OSP a rozhodol podľa § 219 OSP tak, že napadnutý rozsudok potvrdil, pretože dospel k záveru, že je vecne správny.

Súd z obsahu spisového materiálu zistil, že predmetom správneho konania bolo schválenie zmlúv o nájme výkonu práva poľovníctva medzi Poľovníckym

združením (nájomca) a prenajímateľmi, ktorými bolo 36 fyzických osôb, jedna obec a 8 právnických osôb, medzi ktorými bol aj SPF. Konanie začalo na základe žiadosti Poľovníckeho združenia zo dňa 06.12.2004.

Odvolačí súd sa stotožňuje s názorom krajského súdu, že v prípade zmluvy so spoločnosťou A. spol. s r.o. L. zo žiadneho dokladu nevyplýva právo uzatvárať zmluvu a vôbec disponovať s pozemkami, pretože nijakým spôsobom neboli preukázané vlastnícke a ani iné práva k pozemkom. Tak ako správne uviedol krajský súd bolo potrebné zisťovať, či uvedená spoločnosť mala oprávnenie nakladať s výkonom práva poľovníctva za konkrétnych vlastníkov pozemkov.

Pokiaľ sa týka spoločnosti A., spol. s r.o. z predložených zmlúv (2 typy zmlúv) je zrejmé, že v jednom prípade vlastníak postupuje právo poľovníctva iba nájomcovi. Takýmto typom zmluvy, ani podľa názoru odvolacieho súdu, nemožno previesť právo poľovníctva na tretiu osobu, ktorou je v danom prípade Poľovnícke združenie. Nájomca poľnohospodárskych pozemkov spoločnosť A., spol. s r.o. totiž nemal oprávnenie na ďalšie dispozície s prenajatými pozemkami a nemal teda oprávnenie ani na prenajatie výkonu práva poľovníctva. Druhý typ zmluvy obsahuje klauzulu, v zmysle ktorej nájomca má právo v mene vlastníka rozhodovať o tom, ktorému poľovníckemu združeniu alebo inej poľovníckej spoločnosti sa prenajme výkon práva poľovníctva v rozsahu prenajímanej poľnohospodárskej pôdy. Teda ako vyplynulo oprávnenie v prípade tejto zmluvy nájomcovi poľnohospodárskej pôdy (spoločnosti A.) výslovne vlastníaci poskytli.

Napokon opodstatnenou je námietka žalovaného týkajúca sa časti, v ktorej krajský súd spochybňuje postup správneho orgánu pri uplatňovaní ustanovenia § 26 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len zákona č. 71/196 Zb.) formou verejnej vyhlášky. Žalobcovia totiž rozšírili rozsah napadnutého správneho rozhodnutia v rozpore s § 250h ods. 1 OSP, keď túto námietku vzniesli až v čase pojednávania pred krajským súdom.

Napriek uvedenému pochybeniu nepochybil krajský súd, keď zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Ako uviedol správne krajský súd v konkrétnom prípade správny orgán považoval bez ďalšieho zisťovania za neznámych vlastníkov tých vlastníkov, ktorí sa neprihlásili a ďalej s nimi už nejednal, jednal len s tými, ktorí podali námietky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na závery uvedené vyššie považoval námietky žalovaného uvedené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu, za nedôvodné, ktoré nemohli ovplyvniť posúdenie danej veci. Preto napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 219 OSP potvrdil. Pritom sa stotožnil

s právnym posúdením a dôvodmi krajského súdu, viazaný tiež rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP).

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 224 ods. 1 a § 250k ods. 1 prvá veta OSP s poukazom na § 246c veta prvá OSP, a priznal v odvolacom konaní úspešným žalobcom voči žalovanému náhradu trov právneho zastúpenia žalobcov advokátom vo výške 4284 Sk za jeden úkon právnej služby – pojednávanie dňa 16. apríla 2008 pred Najvyšším súdom Slovenskej republiky (§ 11 ods. 1 a § 13 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb) vrátane režijného paušálu v sume 164 Sk (§ 16 ods. 3 cit. vyhlášky), tak ako si ich uplatnil právny zástupca žalobcov na pojednávaní.

P o u ě n í e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 16. apríla 2008

JUDr. Jana Henčeková, PhD, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová